

رئیس‌جمهور آمریکا: لازم باشد در لهستان مقابل روسیه می‌ایستم

پایان ماه‌عسل ترامپ و پوتین؟

قرار می‌گیرد. او که کمیسسیون تحت رهبری‌اش بر تقویت استقلال دفاعی اتحادیه اروپایی تأکید دارد، صراحتاً اعلام کرد اروپا نمی‌تواند تنها به حمایت خارجی اکتفا کند. «ما باید نشان دهیم توان دفاع از خود را داریم». این جمله او نه یک هشدار ساده، بلکه فراخوانی برای سرمایه‌گذاری در صنایع دفاعی، افزایش تولید مهمات و ایجاد بازار واحد تسلیحاتی در اروپا است. در ماه‌های اخیر، کمیسسیون اروپا طرح‌هایی مانند «امینوس دفاعی» را پیشنهاد کرده که مقررات را ساده‌سازی می‌کند و تولید گلوله را تا ۲ میلیون در سال تا پایان ۲۰۲۵ افزایش می‌دهد. این اقدامات که بخشی از صندوق دفاعی اروپا یا تمرکز بر قابلیت‌های پیشرفته مانند دفاع هوایی، موشک‌ها و سایبری است، نشان‌دهنده نگرانی رو به رشد از وابستگی به واردات تسلیحات است. فون درلاین در مصاحبه با روزنامه بلژیکی لو سوار افزود: «ما به سمت جنگ سوم جهانی پیش نمی‌رویم اما نمی‌توانیم توسط تاریخ به عقب رانده شویم». این دیدگاه که اروپا را از یک پروژه صلح‌طلب به یک بازیگر دفاعی مستقل تبدیل می‌کند، ریشه در تجربیات اخیر دارد؛ از اختلال جی‌پی‌اس در پرواز او به بلغارستان که مشکوک به دخالت روسیه است، تا حملات سایبری و پهبادی که مرزهای اتحادیه را تهدید می‌کنند.

این اظهارات در واکنش به اقدامات روسیه، بخشی از یک پویایی پیچیده‌تر است که وخامت‌اوضاع را تشریح می‌کند. روسیه که اقتصاد جنگی خود را با تولید تسلیحات پیشرفته مانند سامانه‌های موشکی تقویت کرده، به نظر می‌رسد در حال آزمایش مرزهای ناتو است. این تحرکات که شامل پروازهای شناسایی بر فراز تأسیسات گازی لهستان می‌شود، نه‌تنها تنش‌های نظامی را افزایش می‌دهد، بلکه اعتماد به مذاکرات صلح را خدشه‌دار می‌کند. پیش از این موضع ترامپ، تصور غالب بود که حمایت آمریکا از اروپا محدود به تحریم‌های اقتصادی و فروش تسلیحات به اوکراین – با تأمین مالی از

ایالات متحده و اورژلو فون درلاین، رئیس کمیسسیون اروپا همچون زنگ بیداری برای رهبران جهان به صدا درآمده است. ترامپ در پاسخخی صریح به خبرنگاران در چمن جنوبی کاخ سفید اعلام کرد آمریکا در صورت تشدید تنش‌ها از سوی روسیه، به دفاع از لهستان و کشورهای حوزه بالتیک – استونی، لتونی و لیتوانی – یاری خواهد رساند. این موضع که در پی نقض ادعایی حرمیم هوایی استونی توسط جنگنده‌های روسی بیان شد، نه‌تنها یک تعهد دفاعی است، بلکه نشان‌دهنده چرخش احتمالی در سیاست خارجی آمریکا نسبت به بحران اوکراین به شمار می‌رود. از سوی دیگر، فون درلاین در مصاحبه‌ای با رسانه‌های اروپایی تأکید کرد جهان به سمت جنگ سوم جهانی پیش نمی‌رود اما اروپا باید خود را برای سناریوهای پرخطر آماده کند وی گفت: «ما در دوران بسیار خطرناکی زندگی می‌کنیم».

این ۲ اظهارنظر که در بستر نقض‌های اخیر حرمیم هوایی و افزایش تحرکات نظامی در مرزهای شرقی ناتو قرار گرفته، بر وخامت اوضاع اروپا صحه می‌گذارد و نشان می‌دهد درگیری اوکراین که بیش از ۳ سال و نیم است قاره را به لرزه درآورده، در حال کسب رنگ و بوی نظامی عمیق‌تری است. برای درک عمق این تحولات، باید به ریشه‌های بحران نگرست. درگیری در اوکراین که فوریه ۲۰۲۲ آغاز شد، ابتدا به عنوان یک مناقشه منطقه‌ای جلوه کرد اما با گذشت زمان، مرزهای آن بتدریج گسترش یافته و به مرزهای ناتو رسیده است. نقض حرمیم هوایی استونی در سپتامبر ۲۰۲۵ به منجر به درخواست استونی برای مشورت بر اساس ماده ۴ پیمان ناتو شد، تنها یکی از نشانه‌های این گسترش است. پیش از این، روسیه متهم به نقض حرمیم هوایی لهستان و رومانی شده بود و آلمان نیز مجبور به اعزام یوروفایترها برای رهگیری هواپیمای روسی «ای-آل – ۲۰۲» بر فراز دریای بالتیک شد. این رویاندها که توسط مسکو توجیه می‌شود، بخشی از الگویی گسترده‌تر است که تنش‌ها را از خطوط مقدم اوکراین به مرزهای شرق اروپا کشانده. ترامپ که در پیش‌تر در دوران ریاست‌جمهوری خود به انتقاد از تعهدات ناتو پرداخته بود، اکنون با این وعده دفاعی، سیگنالی روشن به متحدان اروپایی می‌فرستد: آمریکا برخلاف تصوراتهای پیشین مبنی بر محدود ماندن حمایت به تحریم‌ها و فروش تسلیحات آماده‌است در صورت لزوم، اقدامات مستقیم‌تری انجام دهد. این تغییر که می‌تواند شامل ارسال تسلیحات بیشتر یا حتی حمایت لجستیکی باشد، فزاتر از موضع ترامپ در سال‌های گذشته است؛ جایی که او بر فشار اقتصادی بر روسیه تمرکز داشت. تحلیلگران معتقدند این موضع نه‌تنها برای آرام کردن متحدان شرقی ناتو است، بلکه پاسخی به فشارهای داخلی در آمریکا برای حمایت اعتبار اتحاد آتلانتیک است.

مخلفی فون درلاین نیز در همین راستا اما با نگاهی اروپایی‌تر

شهریور – هم‌زمان با کانادا و استرالیا (۲ متحد سنتی اسرائیل) به همراه پرتغال اعلام کرد؛ تصمیمی که در آستانه ۲ سالگی جنگ غزه و هم‌زمان با تشدید وضعیت انسانی در این باریکه اعلام شده است.

علاوه بر بیش از ۶۵ هزار نفری که تاکنون شهادت آنها در جنگ غزه تأیید شده و ۱۶۶ هزار نفری که در غزه شدت مجروح شده‌اند، مجموع قربانیان سوء‌تغذیه و قحطی در نوار غزه به ۴۲۵ نفر رسیده است و افکار عمومی جهان از جمله در انگلیس خواستار اقدام عملی دولت این کشور برای توقف نسل‌کشی در غزه هستند. از این رو به نظر می‌رسد به رسمیت شناختن کشور مستقل فلسطین توسط برخی کشورهای غربی، اقدامی جهت آرام کردن افکار عمومی داخلی‌شان است؛ افکار عمومی‌ای که این روزها به‌شدت خواستار مقابله با نسل‌کشی اسرائیل در جنگ غزه است.

طی ماه‌های اخیر حداقل ۱۱ کشور، از جمله مالت، انگلیس، لوکزامبورگ، فرانسه، استرالیا، ارمنستان و بلژیک اعلام کرده‌اند در هشتم‌دین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد در ماه سپتامبر، قصد خود را برای به رسمیت شناختن کشور فلسطین اعلام خواهند کرد. با این حال برخی از آنها از جمله «هائوئل مکرون» رئیس‌جمهور فرانسه پتانژکی از تصمیم خود عقب‌نشینی کرده و گفته است اگرچه به رسمیت شناختن کشور فلسطین را اعلام می‌کنم اما تا زمانی که اسیران (اسرای صهیونیست دزد حماس) آزاد نشوند، سفارت فلسطین را افتتاح نخواهیم کرد و این یک شرط اساسی ما است.

از سوی دیگر، به رسمیت شناختن فلسطین توسط انگلیس با کنایه برخی اعراب روبه‌رو شده و «ولید جنبلاط»، رئیس سابق حزب سوسیالیست ترقی‌خواه لبنان و سیاستمدار برجسته این کشور طی سخنانی در واکنش به این اقدام انگلیس اظهار داشت: ۱۰۸ سال پس از جنایت اعلامیه بالفور علیه ملت فلسطین، به رسمیت شناختن کشور فلسطین توسط انگلیس چیزی جز ریاکاری تاریخی محض نیست.

■ **سنگ بنای اسرائیل در انگلیس**

«دولت اعلیحضرت نسبت به ایجاد یک خانه ملی برای یهودیان در فلسطین نظر مساعد دارد و تمام تلاش خود را برای تسهیل دستیابی به این هدف به کار خواهد بست». این نخستین خط از پاسخ مکتوب و سری «آرتور بالفور» نخست‌وزیر وقت انگلستان در نوامبر ۱۹۱۷ به خانواده روچیلد بود. روچیلدها به عنوان یک خانواده یهودی در اروپا دارای نفوذ زیادی در دربار انگلیس بوده و در آن زمان به دنبال تأسیس اسرائیل در بخشی از سرزمین تاریخی فلسطین بودند که تحت قیمومت انگلیس قرار داشت. از همین رو، بالفور، نخست‌وزیر وقت انگلیس در نامه‌ای به در خواست آنها چراغ سبز نشان داد و این پاسخ نخست‌وزیر

انگلیس در آن زمان به اعلامیه بالفور معروف شد. اعلامیه بالفور که به عنوان سرآغاز مناقشه فلسطین و صهیونیست‌ها قلمداد می‌شود، تنها ۶۷ کلمه داشت و انگلیسی‌ها سعی کردند خبر صدور اعلامیه بالفور جهت تأسیس وطن

نظامی، بلکه اقتصادی و دیپلماتیک است و رسانه‌ها نقش کلیدی در برجسته‌سازی نیاز به آمادگی ایفا می‌کنند. البته الجزیره در تحلیلی متعادل، به انکارهای روس‌ها اشاره و تأکید کرد این رویدادها می‌تواند بخشی از مانورهای دفاعی مسکو باشد، نه لزوماً تهاجمی و این دیدگاه به ما یادآوری می‌کند روایت‌ها باید چندجانبه بررسی شود.

این تحولات، تأثیر عمیقی بر مذاکرات صلح اوکراین خواهد داشت. تلاش‌های دیپلماتیک اخیر، از جمله دیدارهای ترامپ با ولادیمیر پوتین در الاسکا و واشنگتن و میزبانی واتیکان برای مذاکرات، با موانعی روبه‌رو شده است. ترامپ که خود را صلح‌ساز (!) می‌داند، ضرب‌الاجل‌هایی ۲ هفته‌ای برای ارزیابی پیشرفت تعیین کرده اما پیشرفت‌ها کند بوده است. در این میان، هر ۲ طرف -- اوکراین و متحدانش از یک سو و روسیه از سوی دیگر -- به دنبال دستیابی به صلح از طریق قدرت هستند. اوکراین، با حمایت اروپا، بر تضمین‌های امنیتی مانند تبدیل به «خارشت فولادی» اصرار دارد، در حالی که روسیه، با اقتصاد جنگی خود، بر حفظ منافع ژئوپلیتیک در دونباس و کریمه بافشاری می‌کند. این رویکرد که صلح را مشروط به برتری نظامی می‌کند، مذاکرات را به یک بازی شطرنج پیچیده تبدیل کرده است. فون درلاین و ترامپ با تأکید بر آمادگی دفاعی، سیگنال می‌دهند هیچ طرفی حاضر به چشم‌پوشی از منافع خود نیست. اوکراین نمی‌خواهد بدون تضمین‌های محکم به مذاکره بازگردد و روسیه نیز با فروش سوخت به اروپا، از اهرم‌های اقتصادی برای حفظ موقعیت استفاده می‌کند. این پویایی که در آن قدرت به عنوان کلید صلح دیده می‌شود، خطر تشدید را افزایش می‌دهد اما هم‌زمان می‌تواند به عنوان اهرمی برای فشار بر طرف مقابل عمل کند. برای مثال، پیشنهاد مکرون برای آتش‌ریس یک‌ماهه تلافی برای آزمایش تعهد طرفین است اما بدون اعتماد متقابل، این تلاش‌ها به بی‌نت‌س می‌رسد.

در نهایت آنچه در افق این بحران پدیدار می‌شود، بستگی به این دارد که کدام طرف – غرب با اتحاد ناتو یا روسیه با شرکای شرقی‌اش – بتواند هوشمندانه‌تر از قدرت خود بهره‌برد. ترامپ با وعده دفاعی، آمریکا را به عنوان وزن‌ای سنگین در ترازوی شرقی اروپا قرار می‌دهد، در حالی که فون درلاین با طرح‌های دفاعی اروپا، قاره را به سمت خوداتکالی سوق می‌دهد. روسیه نیز با مانورهای مرزی و اقتصاد مقلوم، بر حفظ دستاوردهای خود اصرار دارد. هوشمندی در اینجا به معنای استفاده از دیپلماسی برای تعدیل قدرت است؛ نه تشدید بی‌حد، بلکه مذاکره‌ای که منافع را حفظ کند. اگر اروپا و آمریکا بتوانند تحریم‌ها را با تضمین‌های امنیتی ترکیب کنند و روسیه به آتش‌پس‌های آزمایشی پاسخ دهد، مسیر صلح باز می‌شود اما اگر قدرت به جای ابزار، به هدف تبدیل شود، وخامت‌اوضاع می‌تواند به سناریوهایی منجر شود که هیچ طرفی برنده مطلق نیست. این بحران که از کی‌یف به بالتیک کشیده شده، یادآوری می‌کند اروپا، قاره‌ای که از ویرانه‌های ۲ جنگ جهانی برخاست، اکنون در آستانه آزمون جدیدی قرار گرفته است؛ آزمونی که نتیجه‌آن روشن خواهد کرد با کمک ترامپ اروپا بیش از پیش به آمریکا وابسته خواهد شد. در چالش‌ه فون درلاین می‌خواهد، استقلال دفاعی سرنوشت این قاره خواهد بود.

تسلیمات شامل تجهیزات حفاظت از تانک، سیستم‌های دفاع ضدهوایی، پهپادها و سایر تجهیزات نظامی ضروری و پیشرفته می‌شود. اگوست ۲۰۲۵ یعنی حدود ۲ ماه پیش نیز گزارش شد انگلیس در آستانه اشغال قراردادی ۱۲ میلیارد پوندی با شرکت نظامی اسرائیلی البیت سیستمز است. این شرکت اسرائیلی قرار است آموزش سالانه ۶۰ هزار سرباز انگلیسی را بر عهده بگیرد. بر این اساس با وجود روابط متقابل نظامی انگلیس و رژیم صهیونیستی، سخن از حمایت لندن از مردم فلسطین و به رسمیت شناختن کشور مستقل فلسطین به یک شوخی بیشتر شبیه است.

■ **شناسایی‌نمایشی**

در حال حاضر از ۱۹۳ کشور عضو سازمان ملل، ۱۵۲ عضو، کشور مستقل فلسطین را به رسمیت می‌شناسند. روند به رسمیت شناختن فلسطین سال‌هاست جریان دارد. الجزایر نخستین کشوری بود که ۱۵ نوامبر ۱۹۸۸ دقاییقی بعد از آنکه یاسر عرفات، رئیس وقت سازمان آزادی‌بخش فلسطین، کشور مستقل فلسطین را اعلام کرد، این کشور را به رسمیت شناخت. در هفته‌ها و ماه‌های بعد از آن ده‌ها کشور دیگر نیز از این اقدام پیروی کردند و اواخر ۲۰۱۰ و اوایل ۲۰۱۱ موج دیگری از به رسمیت شناختن کشور فلسطین آغاز شد. بنابراین روند به رسمیت شناختن دولت کشور مستقل فلسطین ۳۷ سال است جریان دارد اما سوال اینجاست: آیا این روند تاکنون تأثیری در پایان دادن به بحران فلسطین داشته است؟

به نظر می‌رسد به رسمیت شناختن کشور مستقل فلسطین نه‌تنها روند اشغالگری را متوقف نکرده، بلکه حتی در ۳ دهه اخیر، روند اشغال فلسطین برپا برادر شده است. دهه ۱۹۹۰ جمعیت صهیونیست‌های ساکن شده در کرانه باختری به عنوان بخشی از خاک فلسطین کمتر از ۱۰۰ هزار نفر بود و در حال حاضر در سال ۲۰۲۵ منابع اسرائیلی جمعیت شهر کنشینان صهیونیست در کرانه باختری را ۶۰۰ هزار نفر اعلام کرده‌اند. همچنین صهیونیست‌ها مجوز نهایی ساخت ۳۴۰۰ خانه در شرق بیت‌المقدس را صادر کرده‌اند و این منطقه در عمل از کرانه باختری جدا خواهد شد؛ منطقه‌ای که حتی براساس قطعنامه سازمان ملل قرار بود پایتخت فلسطین و قلمرو این کشور باشد. همچنین تشکیلات خودگردان فلسطین تنها ۴۰ درصد از کرانه باختری را اداره می‌کند و حضور ارتش و شهر کنشینان صهیونیست عملاً مانع کنترل کامل آن بر مردم و این سرزمین شده است. فقدان مرزهای تثبیت شده فلسطین، فقدان ارتش و عدم مشروعیت دولت کارآمد باشد شده شناسایی فلسطین به عنوان یک دولت مستقل بیشتر جنبه نمادین داشته باشد. هم‌زمان با اعلام به رسمیت شناختن دولت مستقل فلسطین در لندن، «بنیامین نتانیاهو» نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی تأکید کرد هرگز اجازه تشکیل کشور مستقل فلسطین را نخواهد داد و «زرال اسمورتیچ» وزیر دارایی رژیم نیز اعلام کرد این طرح «پده کشور فلسطین را دفن خواهد کرد». با وجود این تهدیدات از سوی نتانیاهو و اعضای کابینه او اما لندن باز هم مثل همیشه در برابر آنها هیچ واکنشی نشان نداد. شاید اگر انگلیسی‌ها دل‌سوز مردم فلسطین و او راگان جنگ غزه شده‌اند، فوری‌ترین اقدام‌شان می‌توانست تحریم همه‌جانبه اسرائیل باشد اما شوربخانه لندن ترجیح داده است به جای اقدامات عملی در حمایت از مردم فلسطین، به اقدامات نمایشی – تبلیغاتی رو آورد.

سه‌شنبه اول مهر ۱۴۰۴
وطن‌امروز | شماره ۴۴۱۸

بین الملل

دور دنیا

تظاهرات گسترده حامیان فلسطین در ۷۵ شهر ایتالیا

ده‌ها هزار نفر در شهرهای مختلف ایتالیا از جمله رم، میلان، جنوا، ناپل، پالرمو و تورین روز دوشنبه در حمایت از فلسطین و علیه رژیم صهیونیستی به خیابان‌ها آمدند. این اعتراضات موجب اختلال کامل در حمل‌ونقل عمومی، تعطیلی بنادر و تردد سنگین در بسیاری از شهرها شد. به نوشته روزنامه دیدیووت آحرانوت، راهپیمایی‌های اصلی در شهرهای رم، میلان، جنوا، ناپل، پالرمو و تورین برگزار شد.

ده‌ها هزار نفر در خیابان‌ها حضور یافته و با در دست داشتن پلاکاردهایی خوستار آزادی فلسطین، محکومیت «اسرائیل تروریست» و حمایت از شرکت‌کنندگان در کاروان اعزامی به نوار غزه شدند.

خبرگزاری رویترز نیز نوشت: کارگران اعتصاب‌کننده، مسیرهای دسترسی به بندر جنوا در شمال ایتالیا را به عنوان بخشی از اعتراض به جنگ اسرائیل در نوار غزه مسدود کردند. خدمات حمل‌ونقل در این کشور نیز با اختلال مواحه شد و چندین مدرسه در سراسر ایتالیا پس از اعتصاب‌هایی که توسط اتحادیه‌ها در همبستگی با فلسطینی‌ها اعلام شد، تعطیل شد.

برخی معترضان در جنوا پرچم‌های فلسطین را برافراشتند و خاطرنشان کردند می‌خواهند از تبدیل شدن رم به نقطه ترازیت سلاح و سایر تدارکات به اسرائیل جلوگیری کنند.

در عرصه دیپلماسی نیز اورسولا فون در لاین، رئیس کمیسسیون اروپا از طرح تحریم‌های خود علیه رژیم صهیونیستی دفاع کرد. او ادعان کرد وقایع اخیر چاره دیگری برای او باقی نگذاشت.

رئیس کمیسسیون اروپا گفت: «تحولات اخیر از جمله قحطی ساخته شده بشر و تحلیل رفتن منابع مالی تشکیلات خودگردان فلسطین نگران‌کننده است». وی افزود: «راه‌حل ۲ کشوری تنها چشم‌انداز برای صلح بلندمدت و پایدار در منطقه است».

■ ■ ■

ادعای واهی رژیم صهیونیستی درباره ناوگان آزادی غزه

وزارت خارجه رژیم صهیونیستی مدعی شد ناوگان آزادی غزه از سوی حماس حمایت می‌شود و اقدامات آن بشر دوستانه نیست!

وزارت خارجه رژیم صهیونیستی مدعی شد ناوگان آزادی غزه از سوی حماس حمایت می‌شود و اقدامات آن بشردوستانه نیست، بلکه (به زعم آن) اقدامی در راستای دستور کار گروه‌های تروریستی است.

«ناوگان مسود»، بزرگ‌ترین کاروان دریایی جهان متشکل از ۵۰۰ قایق و کشتی کوچک و بزرگ که هیات‌هایی از ۴۴ کشور جهان را در خود جای داده است، برای شکستن محاصره غزه راهی این باریکه شده است. مواضع خصمانه رژیم اشغالگر صهیونیستی نسبت به کمک‌های بشردوستانه از سوی نهادهای منطقه‌ای و جهانی تازگی ندارد و در گذشت نیز تحت پنهان‌های مختلف مانع رسیدن کاروان‌های بشردوستانه به نوار غزه شده است.

کشتی مالدین که ماه‌های گذشته برای اقدامات انسانی و شکستن محاصره غزه راهی منطقه شده بود، توسط صهیونیست‌ها متوقف شد. رژیم اشغالگر اعلام کرده بود اجازه نخواهد داد کشتی مالدین به نوار غزه برسد و تهدید کرده بود در صورت لزوم از زور استفاده می‌کند؛ همان گونه که سال ۲۰۱۰ به حمله به کشتی مرمره در مسیر غزه ۱۰ شهرند و فعال حقوق‌بشری ترکیه را کشت و تعداد زیادی از فعالان را بازداشت کرد. رژیم صهیونیستی ماه مه گذشته هم کشتی الضمیر وابسته به ائتلاف ناوگان آزادی را در نزدیکی مالت هدف حمله پهبادی قرار داد.

■ ■ ■

■ **مقام آمریکایی:**

حزب‌الله در حال

بازسازی توان خوداست

نماینده ویژه آمریکا در امور سوریه و لبنان از بازسازی توان حزب‌الله لبنان خبر داد. حزب‌الله لبنان خبر داد: «روز دوشنبه علیه ایران و حزب‌الله لبنان موضع گیری کرد و از دولت لبنان خواست اقدامات قاطعه‌ای در قبال حزب‌الله اتخاذ کند.

وی در گفت‌وگو با شبکه خبری اسکای نیوز، ایران و حزب‌الله را دشمنان آمریکا خواند. او افزود: «خلاف تصور عمومی، حزب‌الله همچنان در حال بازسازی توان خود است». بر اساس این گزارش، حزب‌الله لبنان از زمان تأسیس خود در سال ۱۹۸۲ تاکنون، علاوه بر فعالیت‌های نظامی، در حوزه‌های اجتماعی، سیاسی و خدماتی نیز نقش‌آفرینی کرده است. حزب‌الله در مناطق شیعه‌نشین جنوب و ضاحیه بیروت، مراکز درمانی و بیمارستان‌هایی تأسیس کرده است. در بحران‌های اقتصادی و بلایای طبیعی نیز حزب‌الله با توزیع مواد غذایی، دارو و خدمات امدادی به مردم کمک کرده است.

■ ■ ■

■ **پوتین:**

جهان در آستانه بی‌ثباتی اتمی است

رئیس‌جمهور روسیه گفت: نظام کنترل تسلیحات اتمی از بین رفته و وضعیت ثبات راهبردی جهان به طور ملامو در حال وخامت است. ولادیمیر پوتین روز دوشنبه افزود: مسکو پس از انقضای آخرین پیمان اتمی باقی‌مانده با ایالات متحده در ماه فوریه، به مدت یک سال دیگر به محدودیت‌های تسلیحات اتمی پایبند خواهد ماند.

به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، پوتین در نشست با اعضای شورای امنیت روسیه گفت پایان پیمان «نیواسلارت» که سال ۲۰۱۰ میان باراک اوباما، رئیس‌جمهور وقت آمریکا و دیمیتری مدودف رئیس‌جمهور وقت روسیه امضا شد، پیامدهای منفی برای ثبات جهانی خواهد داشت.

او افزود انتظار دارد آمریکا نیز از روسیه پیروی کرده و به محدودیت‌های این پیمان پایبند بماند.